

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er helt, helt galt opfattet, det der. Jeg sidder selv i en kommunalbestyrelse – jeg ved ikke, om fru Birthe Rønn Hornbech nogen sinde har gjort det – men der gør vi meget ud af, når vi behandler sagerne, at hvis der er nogen, der er inhabile, så skal de selv erklære sig inhabile. Og hvis de ikke gør det, og man kan se, de er inhabile, så tager vi en afstemning i byrådet om, hvorvidt den pågældende er habil.

Det er faktisk noget af det samme system her. Jeg nævnte det i min ordførertale, hvis fru Rønn Hornbech hørte efter: Når vi udfylder det skema, som vi netop har udfyldt, så er det for mit vedkommende udtryk for, at man ud af det skema skal kunne se, at hvis jeg f.eks. var erhvervsordfører – det er jeg ikke, men hvis jeg var det – og vi skulle behandle en stor sag i Erhvervsudvalget vedrørende et område, hvor jeg var storaktionær i et eller andet firma, der agerer på det område, eller hvad ved jeg, så synes jeg faktisk, at det ikke ville være urimeligt, at jeg udtrådte i forbindelse med behandlingen af det lovforslag, fordi jeg ville have en oplagt interesse i, at det og det udvikles på en ganske bestemt måde.

Så jeg synes egentlig, de samme regler på en eller anden måde også bør gælde her i Folketinget, og jeg tror og håber på, at de medlemmer, der kunne se det uheldige i, at de var ordførere for det her forslag eller måske var med i en forligskreds omkring det, trak sig. Det er det, der ligger i det for mig med det skema.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo sjovt nok, at Dansk Folkeparti fastholder at have to præster i Kirkeudvalget. Men jeg har godt forstået, at hr. Poul Nødgaard mener, at det skal være sådan i byrådet. Og det er jo også det, der er det katastrofale, for byrådsmedlemmer er netop meget tættere på sagerne, ja, de er jo nærmest sagsbehandlere af og til. Det er jo dér, forskellen ligger.

For at citere gamle, kloge Knud Enggaard: Folketingsmedlemmer kan aldrig blive inhabile, vi er folkevalgte, vi er lovgivere, vi er ikke sagsbehandlere. Det bliver vi først, når vi bliver ministre, og så gælder habilitetsreglerne.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu har jeg været på Christiansborg i et antal år, og jeg ved også, at der indgås en stribe forlig på

en lang række forskellige områder, og jeg har stor respekt for det synspunkt, fru Rønn Hornbech giver udtryk for. Men jeg vil alligevel have lov at holde på den påstand, at det vil være uheldigt, at et folketingsmedlem har afgørende indflydelse på nogle forligsforhandlinger på et område, hvor pågældende er meget, meget interesseret i, at sagen får et ganske bestemt udfald. Det må jeg fastholde helt åbent og ærligt, og det kan så være det, der skiller vore veje. Jeg tror, at vælgerne og befolkningen vil kunne forstå det synspunkt, jeg her giver udtryk for.

KL 16.35

Formanden:

Tak til hr. Nødgaard. Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan ikke lade være med at starte med en enkelt bemærkning til det allersidste, som hr. Poul Nødgaard sagde. Jeg har været formand for Forsvarsudvalget i en 5-6 år. Jeg var indtil for 2 år siden aktiv officer i det danske forsvar, det vil sige, at jeg har været med til at lave et antal forsvarslove, senest den, der blev vedtaget også med Dansk Folkepartis deltagelse her.

Det vil sige, at jeg har haft meget stærk interesse i, og det har jeg aldrig lagt skjul på, at vi får et stærkt og et effektivt og et troværdigt forsvar. Og jeg har da ikke følt, at jeg skulle være inkompetent til at være hverken formand i Forsvarsudvalget eller til at gå på talerstolen og omtale det, fordi jeg også havde den interesse. Og hvis man efter min mening fulgte hr. Poul Nødgaards synspunkter, ville det betyde, at der ikke kunne sidde nogen lærere i Uddannelsesudvalget, ingen landmænd i Fødevarerudvalget osv. og ingen præster i Kirkeudvalget. Og det mener jeg faktisk ville være meget uheldigt.

Så til SF's forslag om, at de frivillige regler, der blev indført for 10 år siden, nu gøres tvungne og obligatoriske. Det kan den konservative folketingsgruppe ikke støtte. Vi støtter den nugældende frivillige ordning, som betyder, at det er op til det enkelte folketingsmedlem, om hun eller han finder det hensigtsmæssigt at afgive disse oplysninger. Det er det, man normalt kalder frihed under ansvar.

SF's forslag er overraskende ved, at man ikke et eneste sted argumenterer for, hvorfor det er nødvendigt at lave en tvungen ordning. Jo, man skriver, at det er vigtigt, at der er gennemskuelighed, hvad angår politikeres hverv og økono-